

[Niels Westerby.]

balance i samfundsøkonomien, og hvis vi skal kunne opretholde høje offentlige investeringer og høje private investeringer.

Jeg vil derfor gerne slå til lyd for, at man nu forhandler videre i udvalget om den af regeringen foreslåede buket, selv om det er blevet en fantasiløs buket, fordi det høje ting ikke har kunnet tage sig sammen til at få gennemført merværdiafgiften, men at denne buket i sig selv er fornøden for at dæmpe efterspørgselspresset.

Derudover må man tage andre ting op; jeg nævnte spørgsmålet om pristalsreguleringen af afgifterne, og jeg nævnte spørgsmålet om ATP. Jeg vil også i debatten indføre spørgsmålet om en sukkerafgift på 50 øre pr. kg; det vil give ca. 70 mill. kr. om året. Så kan man jo sige, at sukkeret er der vel nok en del der synes smager godt, men det er absolut ikke den sundeste del af vore fødevarer, vi her rammer. Jeg tror, en stor del af sukkerforbruget her i landet vist er mere, end hvad godt er for vores alle sammens helse, så jeg tror, det vil være et godt sted at lægge en afgift. Jeg vil altså gerne foreslå en afgift på sukkeret. Jeg tror i det hele taget, vi må se situationen i det lys, at nu må der foretages så meget, at vi er sikre på, at det kan holde, og at vi ikke kompromitterer os selv ved, at det ikke bliver nok.

Det ærede medlem hr. Poul Møllers betragtninger om budgetteknik — nemlig at man bør sige til styrelserne, hvor meget de enkelte styrelser bør råde over, i stedet for bare at indkræve et budget for hver enkelt styrelse — er sikkert rigtige. Jeg tror også, at det vil gøre det lettere at fremme stigningen i samfundsinvesteringerne, hvis man lægger en sådan ramme fra regeringens side. Jeg vil altså gerne anbefale, at den høje regering tager spørgsmålet om en ændret budgetteknik op. Jeg tror, at det ærede medlem hr. Poul Møllers tanker på dette område er såre sunde.

Knud Hertling: Jeg må ærligt indrømme, at det gjorde mig noget bekymret, da det ærede medlem hr. Poul Møller under sin ellers udmærkede tale pegede på statens udgifter til Grønland som et område, hvor besparelser først og fremmest kan findes. Det er muligt, at Grønlandsadministrationen er stor og for stor, men jeg tvivler stærkt

på, at den har det omfang, som det ærede medlem hr. Poul Møller fortalte os. Den højtærede minister for Grønland kan måske give det høje tings medlemmer klar besked om omfanget af denne administration.

Det må være mig tilladt at sige, at jeg ikke kan være enig med det ærede medlem hr. Poul Møller i, at det først og fremmest er Grønlandsbevillingerne, man må se på, når man skal tale om besparelser af statens udgifter. Den udvikling, som er sat i gang i Grønland, er noget, som vi meget gerne ser fortsat og helst fortsat i forstærket grad. I forbindelse med det, som det ærede medlem hr. Poul Møller pegede på, med besparelser inden for administrationen, kan jeg måske nævne, at min bekymring skyldes, at hvis man ikke bemande de forskellige områder med et passende antal mennesker, der skal kunne udføre opgaverne rigtigt, vil vi nok i længden opdage, at det bliver dyrere for staten, og at man udsættes for kritik, fordi man ikke har gjort tilstrækkeligt i Grønland.

Over for de muligheder, som det ærede medlem pegede på, da har vi jo her for nylig fra den højtærede økonomiminister modtaget et program for de offentlige investeringer fra 1966-67 til 1969-70, og det fremgår af dette program, at bevillingerne til investeringer i Grønland kommer til at stige jævnt op til 1969-70. Det er den udvikling, vi meget gerne ser, og det er klart, at når vi vil være med til forøgede investeringer i Grønland, må vi også være så ærlige at sige, at vi også ønsker at medvirke, når det drejer sig om dækning af disse udgifter. Det er den situation, vi befinder os i i dag. Staten bruger for mange penge, men jeg skal ikke udelukke, at man under udvalgsbehandlingen kan komme ind på forskellige områder, hvor man virkelig kan finde frem til forskellige muligheder for besparelser; det skal jeg ikke blande mig ind i.

Når jeg har ønsket at tage ordet her i dag, er det ikke, fordi jeg er lykkelig over at se de lovforslag, som den høje regering har fremsat, det er jeg langt fra. Men når det gælder om at finde frem til en sund og sundere udvikling inden for statens økonomi og vi derved også kan være med til at sikre de penge, som den danske stat skal bruge i Grønland, da vil jeg gerne tilsige min positive medvirken til den slags forsøg. Selv om